

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 40, vydáno pro vnitřní potřebu - 2.října 2003, nákladem 50 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Víte, že naše oddílové stránky od 3.dubna 2003 navštívilo už přes 1670 návštěvníků? Nejúspěšnější den těchto stránek byl **15. září 2003** s **43** přístupy. Nejúspěšnější měsíc těchto stránek byl **září 2003** s **541** přístupy.

Bezkonkurenčně nejnavštěvovanější stránky z oddílů našeho střediska má TROJKA - ve srovnání s našimi mají asi 3x větší návštěvnost. Mimo jiné byly v posledním čísle SKAUTINGU šéfredaktorem označeny jako nelepší oddílové stránky, které zná.

Středisku patří jedno tábořiště v Halenkově — na konci údolí Dynotice. V současné době je bez pána. Co kdyby se náš oddíl o něj začal starat a z jeho provozování též těžit (půjčováním jiným oddílům na tábory,...)? Navíc bychom mohli na tomto pozemku kdykoliv tábořit a nikdo by neměl právo nás z něj vyhodit.

Víte, že na našich oddílových internetových stránkách funguje díky Fidovi z Trojky jakási kniha návštěv— VZKAZOVNÍK? Každý, kdo naše stránky navštíví tam může zanechat vzkaz, který si může každý další návštěvník přečíst. Po skončení HELPU zde bylo zanecháno hodně vzkazů týkajících se právě této velké hry. Těsně před začátkem HELPU

Hledá se nový(á) šéfredaktor(ka) ŠESTÁKU! Co takováto práce obnáší? Vymáhání a sběr příspěvků od členů oddílu, grafická úprava a sazba na počítači. Náročná je důslednost a dodržování termínů vydání - tak aby byl časopis aktuální. Více informací rád podá Dazul.

se na VZKAZOVNÍK dostala i Sluníčko (toho času v ozdravovně) a zanechala nám tam velmi pěkný vzkaz.

Víte, že náš projekt na výstavbu bezbariérové klubovny v Březinách byl přeložen do angličtiny a poslán do výběrového kola anglických oldskautů, kteří chtějí podpořit nějaký zajímavý skautský projekt ve střední Evropě? Všichni držme palce, aby uspěl - mohlo by nám to uspořádat začátek skutečné stavby klubovny.

Na oddílové radě 19.září bylo dohodnuto, že každý z dospělých činovníků oddílu bude mít na starosti kompletní zajištění oddílového programu na jeden kalendářní měsíc. Radek jako vůdce oddílu měl na starosti září, Dazul má na starosti říjen, ...

Jako příloha prvního čísla stávajícího ročníku časopisu SKAUTING bylo přiloženo CD. Obsahuje zajímavou databanku her - skvělá pomůcka pro rádce i vůdce. Mimo to tam jsou všechny čísla skautských časopisů za minulý rok v elektronické podobě. Kolují pověsti, že CD příloha roverského KMENE bude obsahovat i písničky v MP3 - některé jste mohli slyšet při půlnočním koncertě na hradním nádvoří při letošním ObRoku.

Na vydání ŠESTÁKU č.40 se podíleli:
Dazul, Erik Tabery a týdeník RESPEKT, Irča,
Kecka, Fijalka, Janina, Sněhula, Delfínek,
Vasil, B.P., Berg, LACHIM spol.s r.o.

**UZÁVĚRKA ČÍSLA 41 JE V ÚTERÝ 28.
ŘÍJNA!**

SVOJSÍKOVA CESTA ZA CTÍ A ROMANTIKOU

Zakladatel tuzemského skautingu Antonín Benjamin Svojsík, od jehož smrti ve středu 17. září uplynulo pětasedesát let, patří k lidem, kteří významně zasáhli do českých novodobých dějin. Jeho junáci totiž nejen hledali cestu k dobrodružství v přírodě, ale také pomáhali československému státu: stovky skautů se například účastnily druhé světové války jako dobrovolníci v zahraničních armádách a v domácím odboji.

Antonín B. Svojsík se narodil v září roku 1876 v Praze na Smíchově. Zde také vystudoval gymnázium, sám později na podobné škole učil tělocvik. Vždy se zajímal o to, jak vést mladé lidi lákavou formou k zdravému životu. Klíčovým se pro něj stal rok 1911, kdy se za ním v Praze zastavil jeho známý z Anglie a nadšeně mu vyprávěl o tamním skautském hnutí: sir Robert Baden-Powell začal vést mladé lidi k životu v přírodě s minimálním vybavením (a to pod dojmem, který na něj během války s jihoafrickými Búry udělala schopnost domorodců vzdorovat britské armádě). Svojsíka myšlenka zaujala a ještě téhož roku se do Anglie vypravil. Z několika výprav se skautskými oddíly se vrátil nadšen: mladí lidé prožívají dobrodružství, zároveň se učí cti a slušnosti. Ve Švédsku a v Dánsku si pak ověřil, že skauting je přenosný i do jiných zemí. Svojsíkovi se nepozdával pouze polovojenský drill Baden-Powella, odmítal budovat malou armádu, proto pro tuzemské prostředí spojil anglický skauting s americkým, který více dbal na romantiku. V roce 1912 vydal knihu Základy junáctví, do které mu přispěla řada významných osobností od politiků Václava Klofáče a Karla Kramáře až po Aloise Jirásku. Slavný lékař Josef Thomayer zde například vyvracel tehdy rozšířené přesvědčení, že nocleh v přírodě škodí zdraví. Svojsík nabíral první členy a pořádal tábory.

Dvou z nich se v roce 1916 a 1917 zúčastnil mladý Jiří Wolker a básníkův de-
ník z té doby je skvělým záznamem drsného života
prvních skautů. Například k hradu Lipnice, kde se mě-
li utábořit, šli pěšky přes sto dvacet kilometrů.
Poprvé se skauting jako významná součást společ-
nosti ukázal při vzniku samostatného státu. Ve dnech totálního chaosu využívala nová politická reprezentace mladé junáky především jako pořádkovou sílu a poštovní posly. Není proto náhodou, že na první české známce stálo: Pošta českých skautů ve službách národní vlády. Skauting nabýval stále na popularitě. Zatímco v roce 1912 měl jen čtrnáct členů, o deset let později už téměř dvacet tisíc. A. B. Svojsík zemřel těsně před Mnichovem na zápal plic, který si uhnal při návštěvě Ruska. Pravidla, která nastavil, ale fungují dodnes.

/Autor: Erik Tabery, týdeník RE-
SPEKT/

DOTAZNÍK PRO RODIČE

(Dazul) V ŠESTÁKU číslo 38 (speciál o letošním táboře) bylo distribuováno 50 kusů dotazníků pro rodiče členů našeho oddílu. Chtěli jsme získat objektivní odpovědi na otázky, které vedení oddílu pálí a u kterých si není jisté názory rodičů. Dotazník se netýkal dospělého vedení oddílu - potencionálních dotazovaných bylo tedy cca 40. Do uzávěrky tohoto čísla se vrátilo zpět přesně 11 vyplněných dotazníků, což činí asi 25%. Nevím zda lze při tomto procentu mluvit o úspěšnosti, zdá se, že spíše ne. V tomto vzorku dětí byly pouze 2 sourozenecké dvojice (místo 4 lístků odevzdány tedy jenom 2), ale tato skutečnost výše uvedené procento zásadně nemění - posouvá je maximálně na 30%.

Co lze z výše uvedeného čísla odvodit? Například to, že asi 75% rodičů našich členů nemá zájem o informace kde jejich děti tráví část svého volného času. Zdá se, že i na vesnici slouží skautský oddíl trochu jako „odkladiště dětí“.

Dotazníky byly pochopitelně anonymní, ale z odpovědí lze usuzovat, že více odevzdávali dotazníky rodiče nováčků (v odpovědi je uvedeno, že nebyli na táboře) a našich nejmenších (přes 60%) než rodiče členů jenž jsou v oddíle více let.

Asi těžko lze z výsledků dotazníků odvozovat objektivní odpovědi na položené otázky. Nicméně předkládám alespoň shrnutí odpovědí oněch jedenácti rodičů, kteří obětovali 5 minut svého času a zamysleli se nad položenými otázkami. Za celé vedení ŠESTKY jim moc děkuji. Myslím si, že je to známka toho, že jim opravdu záleží na tom jaké prostředí spoluutváří osobnost jejich dítěte.

Sešlo se celkem 11 vyplněných dotazníků. Z toho bylo 36% rodičů od SKAUTEK, 27% rodičů od VLČAT, 18% rodičů od SVĚTLUŠEK a 9% od SKAUTŮ a 9% od RANGERS.

O **pravidelné informace** o činnosti našeho oddílu má zájem 91% rodičů, 9% je to jedno a z dotazovaných nebyl nikdo, kdo o informace neměl žádný zájem.

Z oddílových **informačních zdrojů** byl **hodnocen** nejlépe:

RODIČOVSKÝ VÍKEND NA BAŘINCE (známka 1,0) ale přitom jej nezná - neví o něm 64% rodičů! A to i přesto, že už druhý měsíc byl prezentován na kabelovce a pozvánka na tento víkend byla uveřejněna v posledních dvou číslech časopisu ŠESTÁK.

VÝVĚSKA V KATEŘINICÍCH získala průměrnou známku 1,6 a nezná ji 27% rodičů (zde se pochopitelně musí projevit,

že v oddíle jsou členové i jiných vesnic - nejen Kateřiníc)

shodnou známku 1,7 získal oddílový časopis ŠESTÁK a naše presentace na KABELOVÉ TV. Jedině tyto dva informační zdroje znají všichni dotazovaní rodiče.

známku 1,8 získaly RODIČOVSKÉ SCHŮZKY pořádané na jaře a na podzim. Neví o nich 18% rodičů.

NÁVŠTĚVA tábora byla oznámkována 1,9 a neví o ni 9% rodičů (zpravidla ti, jejich dítě ještě nebylo na táboře).

VÝVĚSKA V RATIBOŘI má průměrnou známku 2,1 a nezná ji 36% rodičů (platí totéž co o vývěsce v Kateřinicích).

nejhůře v tomto hodnocení dopadly oddílové internetové stránky, které byly oznámkovány známkou 3,0. Nezná je 64% rodičů (zde pochopitelně hraje svoji roli konkrétní dostupnost internetu)

Délka letního tábora 55% rodičů vyhovuje, 9% by ji prodloužilo a 9% by ji zkrátilo.

ČLENŮ NAŠEHO ODDÍLU

Z celostátních **skautských časopisů rodiče nejvíce znají** JUNÁK-SKAUT (64%), SKAUTING (36%) a SVĚTÝLKO (18%). Ostatní časopisy (KMEN a KAPITÁNKOU POŠTU) nezná nikdo.

O oddílovém **VIDEOARCHIVU** z našich akcí a o možnosti si videokazety vypůjčit ví 91% rodičů. 9% rodičů o této možnosti neví.

Mimo tábora, by o prázdninách **další akce** pro své děti uvítalo 82% rodičů, 18% rodičů je to jedno.

Činnost oddílu je pro 55% rodičů **finančně** přiměřená a pro 45% rodičů je finančně nenáročná.

Na dotaz: Činnost oddílu je pro mne jako rodiče **časově** (musím se k vůli tomu, aby dítě mohlo na akci s oddílem více či méně časově přizpůsobovat a sladit svůj osobní či rodinný program). 73% rodičů odpovědělo, že je nenáročná, 27% rodičů to hodnotí jako přiměřené. Nikdo neuvedl, že je to pro něj náročné.

91% rodičů je přesvědčeno, že na jejich dítě **má náš oddíl patrný a zřejmý vliv**, 9% rodičů to neví. Nikdo neuvedl, že žádný vliv nepozoruje.

Pohled rodičů na pořádání více akcí je takový:

	ano	ne	neví
schůzky	27%	18%	55%
jednodenní výpravy	91%	0%	9%
vícedenní výp.	64%	0%	36%
jarní tábor	73%	9%	18%

Že náš oddíl **ovlivňuje jejich dítě rozhodně kladně** se domnívá 91% rodičů. 9% rodičů neví jak moc jejich dítě ŠESTKA ovlivňuje.

Rodiče ví o pravidelných akcích, které jsou pořádány speciálně pro ně, nebo na nichž jsou srdečně vítáni takto: JARNÍ RODIČOVSKÁ SCHŮZKA 100%, NÁVŠTĚVNÍ DEN NA TÁBOŘE A RODIČOVSKÁ BAŘINKA

91%, PODZIMNÍ RODIČOVSKÁ SCHŮZKA 82%, VÁNOČNÍ STŘEDISKOVÁ AKADEMIE V KINĚ VATRA 64% a RAFTOVÁNÍ NA BYSTRČIČCE 45%.

Více samostatných akcí pro rodiče ba uvítalo 45% rodičů, jedno to bylo 35% a 9% nemá zájem o samostatné akce pro rodiče.

O více akcí rodičů spolu s dětmi má zájem 64%, 18% rodičů to je jedno a 9% o žádné takovéto akce zájem nemá.

91% odpovědělo, že ŠESTKA je mezi veřejností vnímána pozitivně a 9% spíše pozitivně (byly vybrány první dvě nejpozitivnější příčky z šesti možností).

Spolupráci s kateřinickým církevním sborem ČCE vidí 55% rodičů pozitivně, 9% spíše pozitivně, 27% neutrálně a 9% o ní neví. Nikdo z rodičů nepovažuje tuto spolupráci za negativní.

Vzkazy, které byly k vyplněnému dotazníku připsány:

Vážne komunikace a informace mezi rádce a rodiči.

Jak dokážete skloubit akce skautů s rodinným životem? Máte náš obdiv a klobouk dolů.

Často mívám pocit z kabelové televize (fota z akcí), že se akcí zúčastňují pouze Delfínek, Zub, Kikina! Jinak chválí, chválím, chválím!

Ať vám vydrží elán. Je to běh na dlouhou trať. Vidím v tom cíl pro další generace. Držím vám všem pěsti.

Úvodní znělka na infokanálu je nesmyslně dlouhá, stáčila by 3 vteřinová. Nešetřilý záznam byl zajímavý, rozdělování ohně nejvíc.

Jste dobří, držíme vám palce ať vydržíte.

(Dazul) Prohlížím si fotky z letošního HELPU. Na jedné z posledních jsme se nechali Zubem (který chudák neměl na sobě helpácké tričko) vyfotit. Už bylo hodně po obědě, všichni odešli a jenom my tady zůstali - skoro jako vždy poslední; ti kteří ještě musí dodělat co, na co už ostatní nemají dost času. Dívám se na tu poslední fotku a uvědomuju si jakousi hrdost na to, že můžu patřit k téhleto partě, která je schopna poměrně velkých věcí - a to jsem si jistý, že ještě zdaleka neukázala, co všechno by dokázala zmáknout.

HELP nás dokázal všechny pořádně zmobilizovat a vybudit nás k velmi solidnímu výkonu za který se rozhodně nemusíme stydět. Vůbec to nemá nic společného s tím, že se někomu letošní Help líbil víc či méně. Nikdy nedokážeme uhovět všem a štěstěna je velmi vrtkavá. Stejnou radost jsem pociťoval, když jsem se dnes (tj.30.září 2003) stavoval pro našeho Zdendáša, abych jej odvezl ze schůzky vlčat a světlušek v Ratiboři domů do Kateřiníc. Hemžilo se to tam jedenácti malými človíčky, kteří právě dohráli jakousi hru s telefonními čísly, která by si měli zapamatovat. Mám z toho pocit, že je to tu hodně baví. Usuzuju tak i z našeho Zdendáša, kterému se moc domů nechce.

Zub s Bárou to s našimi nejmenšími šestkaři s přehledem zvládali. A já si opět uvědomil, tu sílu a sounáležitost nejstarších členů oddílu. Ač máme občas na spoustu věcí různé názory, ač se dokážeme o různé věci navzájem docela porvat, pořád nás zatím drží cosi, co nás přes všechny obtíže spojuje neviditelnými provazy kamarádství i pocitu odpovědnosti za co si co nás přesa- huje. Měl jsem v tu chvíli i dlouho po tom takovou zvláštní radost ...

POCTIVOST SE VYPLÁCÍ

(Dazul) Stalo se to při letošním ročníku HELPU. Kdosi ze skupinky, která dorazila na Valašsko z druhé půlky republiky, našel někde na území Jablunky peněženku. Nevím zda se do ní podíval či ne, ale předal peněženku někomu z vojska a ten ji zase dal na jedno z našich velvyslanectví. Odtud se peněženka dostala k vůdci oddílu Radkovi. Ten pochopitelně peněženku otevřel aby zjistil komu patří a jaké bylo jeho překvapení, když v ní našel 15.000,-Kč. To je víc než měsíční plat! Jediná věc podle které šlo majitele peněženky identifikovat byla kartička zdravotní pojišťovny, která obsahoval jméno a rodné číslo. Adresa tam bohužel nebyla. Co teď? Pokušení si peněženku ponechat nebylo malé. Ale snad proto, že existují jakési skautské (a především úplně obyčejně lidské) hodnoty jako je třeba poctivost, čisté svědomí, soucit, začalo pátrání komuže to nalezená peněženka s velkým obnosem peněz patří. Na Policii nám podle rodného čísla a jména nebyli ochotni říct adresu majitele, ale argument „dej to sem a já už mu to doručím“ nás přesvědčil, že bude přece jenom lepší zkusit majitele vypátrat raději samostatně, aby se peněženka „náhodou“ neztratila v policejní

mašinérii. Asi nikdo nás nepřesvědčí, že v danou chvíli bylo rozhodnutí špatné. Pátrání tedy pokračovalo dál. Není lehké zjistit podle jména a rodného čísla adresu dotyčné osoby. Tedy přesněji řečeno, není to lehké pro normálního člověka, protože platí zákon o utajování osobních dat a správně by nám ani Policie ani zdravotní pojišťovna ani jiná instituce, která pracuje s osobními daty neměla říct v našem případě bydliště majitele oné peněženky. Ale každý systém má své slabiny a když jde o dobrou věc, jsou někteří lidé ochotni trochu zariskovat a pomoci. Stalo se tak i v našem případě (pochopitelně se nebudeme chlubit kdo jak nám k adrese pomohl). Každopádně jsme druhý den měli adresu k dispozici. Majitel peněženky bydlí v Ratiboři. Tomu pak mohl Radek coby vůdce oddílu peněženku vrátit. Konečná bilance tohoto činu? Radost, čisté svědomí i úžasný pocit ze smyslu pro poctivost – vždyť peněženka s 15.000,-Kč putovala minimálně přes 4 skauty a nikdo z nich si z nadítě peněženky přes obrovské pokušení nevzal ani haléř. A taky to, že skauti dostali od šťastného majitele peněženky sponzorský dar 3.000,- Kč (!).

Z PIŠKOTOVA DENÍKU

Ukončovací oheň 27.6.2003

„Sedím na lavce, nohu mám v kýbli a chladím si opuchlinu a přemýšlám, co za sviňu ňa včera džoglo.“

Nakonec tej naší schůze sme šli na paseky k Pořízkom, kde sa měla konať naša akca. Naši vlčáci chtěli útok, tak sme sa všeci pripravovali. Zebrale sme si dvě šiše (no, ogaři měli aj z deset) a začali útočiť. Moc sa to nevyviedlo. Jak sme sa všeci slézli, bylo zahájení. Lenka zapalovala oheň ve jménu víry, Máta ve jménu kamarádství, Viola ve jménu lásky a já ve jménu odvahy. Až sa zapálil oheň, museli sme íť dál, aby z nás nebyly černé topinky. Kecalo sa o oddíle, potom o táboře a puťáku, a nakonec sa otevřel oheň a začalo sa zpívať. Zpívaly sa staré hity. Bylo nás tam kolem 30-ti, možná víc, možná míň. Konec byl o půl desáté a šlo sa dom. „Už vytáhnú tu nohu z kýbly – konečně trochu splaskla.“

ZASE TY PENÍZE! POTŘEBUJEME JE VŮBEC?

(Dazul) Je pozdní nedělní večer a před sebou mám čisté stránky tohoto čísla Šestáka. Protože ke mně doposud (mimo vzorné Janiny) nedorazil jediný příspěvek, honí se mi hlavou různé myšlenky s nádechem pesimismu - ale to se občas stává. Asi to je způsobeno i tím, že jsem nemohl být tenhle víkend na akci Rodičovská Bařinka a strávil jej na třídením semináři o získávání stálých finančních prostředků pro skautskou činnost.

Nyní mi ale běží hlavou stará bolest (nejen) našeho oddílu, že spoustu věcí děláme na poslední chvíli a občas i pět minut po odjezdu vlaku a pak se trochu naivně divíme, že je vlak fuč. Je tomu tak i letos. Pár čísel Šestáku zpět, zazněl tady postesk v tom smyslu, že na cestování do zahraničí nemá každý dostatek peněz. Každým rokem i letos se vypisují projekty na zahraniční cesty na které lze z Ministerstva školství dostat velmi výraznou dotaci (snad si účastníci Expedice Paring 2001 vzpomenu kolik je tato expedice stála a kolik by je stála, kdyby jsme nevyužili tehdejšího příspěvku). Obrazně stačí jenom natáhnout ruku, prakticky ta natažená ruka znamená, že se někdo starší rozjoupe, naplánuje zahraniční expedici a vyplní příslušnou žádost. Pak čeká asi půl roku než se dozví zda byla kladně vyřízena a když ano, má zajištěnou podstatnou část prostředků. Je v tom malý háček - týká se to mládeže do 26 let. Tedy nic pro oldskauty (škoda, že neexistovala taková možnost při plánování OS expedice na Korsiku). A má to ještě jeden háček, žádost se musí podat včas a ve značném předstihu před prázdninami - tedy v těchto dnech.

Obdobné to je i s akcemi, které pořádáme a na něž má přístup veřejnost. Nikdo nechce, abychom veškeré náklady nesli ze své kapsy. Až 70% takovýchto nákladů na akce typu Triatlon, HELP, Countrybál, K2, Parawesterniáda a Cross Country je možno hradit z příspěvků o které zažádáme na různých institucích státní správy, které právě takovéto akce vyhledávají, aby je mohly podpořit. Opět stačí málo - vypracovat projekt a v termínu jej podat k příslušné instituci. A opět to má háček - musíme vědět, zda takovouto akci chceme a budeme pořádát. Proto mne taky mrzí, že se rozhodnutí o pořádání dalšího ročníku HELPU odložilo o další týden - kdy už (v případě, že se rozhodneme další ročník HELPU konat) možná bude pozdě na podání příslušné žádosti. Mrzí mne to o to víc, že jsem Irču minimálně 2x upozorňoval, aby jakékoliv rozhodnutí padlo na právě na poslední oddílové radě.

Psaní grantů a žádostí je totiž velmi „výdělečná“ činnost. Kdy se vám v životě poštěstí za dvě hodiny práce získat třeba 10 tisíc korun? Na tuto částku nás při posledním sběru železa dělalo přes půldne asi 15 členů oddílu.

Samozřejmě že to všechno velmi zjednodušuji (kdyby to bylo tak jednoduché tak nám už klubovna stojí) ale chci tím podtrhnout to, že nám jsou jakési prostředky doslova cpány pod nos a my neumíme či spíše nechceme na sebe vzít potřebnou odpovědnost, že akci, kterou dopředu naplánujeme taky zajistíme a pak řádně vyúčtujeme..

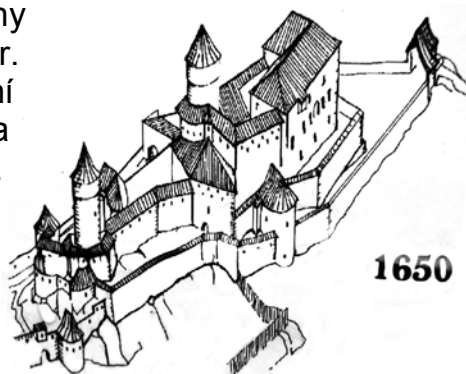
Je mi jasné, že většině dospěláků v oddíle zabírá desítky hodin měsíčně (kdysi jsem to počítal - průměrně mi oddíl zabere 136 hodin mého volného času za měsíc) samotná činnost ohledně zajištění programu pro oddíl a do dalšího papírování se nikomu moc nechce (ani já nejsem výjimkou). Ale s nějakým tím příspěvkem od státu určitě dokážeme dělat činnost oddílu zajímavější a i cenově přístupnější pro ty mladší z nás.

Abych to shrnul, rozhodnou-li se například roveři a rangers včas, že podniknou o prázdninách cestu do zahraničí, dohodnou-li se, kdo z nich si to vezme na triko, jsem ochoten všemožně jim pomoc (a nejen já - několikrát se nezištně nabízel i vůdce střediska Romitů) s vypracováním potřebného projektu, který jim jejich akci velmi výrazně slevní.

ČTYŘDENNÍ VÝPRAVA NA HRAD CIMBURK

Po velkém úspěchu loňské velké podzimní výpravy na hrad Cimbura, jsme se rozhodli znovu zkusit štěstí a pokusili se zajistit čtyřdenní pobyt s přespáváním na hradě. Vyšlo to. Stejně jako loni, budeme spát ve střeše středověké věže, budeme pro vodu chodit do vzdálené studánky a vařit budeme v opravdovém hradním krbu. Celá výprava bude motivována starou místní pověstí z dob kdy na hradě vládli čilý ruch a zbrojnoši střežili každíčkou stezku, která vedla k hradu. Čekají nás 4 dny plné překvapení a napínavých her. Možná se nám podaří spatřit i místní strašidlo. O minulé výpravě vyšla dvoustrana v Šestáku číslo 29, z 1. listopadu 2002. Podrobnosti k odjezdu, příjezdu a termínu přihlášení se na tuto výpravu si přečtete na poslední straně tohoto Šestáku.

5. SETKÁNÍ S RODIČI NA BAŘINCE

(Irča) Snad si to tento název ani nezaslouží. Mělo by se to jmenovat „Pojďme se poznat“, nebo Bezva víkend, nebo nějak jinak zajímavěji, protože přesně o tohle jde. Poznat se, popovídat, odpočinout si od všedních problémů. To vše se na skautské chalupě Bařinka dá, protože krásná valašská chalupa uprostřed lesů, kousek od civilizace, bez elektřiny, se spoustou bezva lidí skýtá až netušené možnosti.

Přijíždíme v sobotu dopoledne – Radek s Anitou už nám chaloupku pěkně vytopili – a pouštíme se do příprav. Nachystat maso doma naložené na jehlu, naplnit cibulkou a anglickou, zabalit do alobalu a ...

Kolik rodičů asi letos přijede? Loni jich bylo celkem dost, to bylo fajn, bezva jsme se pobavili. Bude toho masa stačit? Zpovídám Radka. Jeho odpovědi mě však moc nepotěšili. Někteří odvolali kvůli nemoci – to se bohužel nedá nic dělat – jiní někam museli odjet – to je škoda. Nakonec přijeli „skalní“ Čechovi a Sušňovi.

Sedíme u ohýnku, vychutnáváme poslední krásné dny babího léta, těšíme se na výbornou živáňskou a povídáme si. A že se letos ta živáňská povedla (teda alespoň první várka). Baštíme a vzpomínáme na setkání minulé. První rok se opékal

(Dokončení tohoto článku je na straně 15)

Z NAŠICH AKCÍ

ZAHAJOVAČKA 5. ZÁŘÍ 2003

KECKA

Jdu ke klubovně a nikdo nikde jen plno kol. Jen trochu zaostřím a na kopci vidím létající skautíky. Deru se do kopce, a hned v závěsu jde Miris. Skoro všichni byli v kroji. Vykládá se o všem možném. Pak se hrála soutěž kdo dřív. Každý měl za úkol donést různé věci př: list, jehličí, sirku...

Vyhrála Kača pak byl Budulínek, Delfínek, Pája. Chvilí odpočinek a rozdělujeme se na dvě družstva. Hrajeme pohyblivý fotbal. Jsou dvě pohyblivé branky a naším úkolem je vhodit balon do své vlastní branky, která utíkala za balonem. Hřiště nemá konec ani začátek-hrací pole je celá louka. Pomalu a jistě jsme se posouvali dolů z kopce. Některým se už nechtělo hrát a tak zůstávali na kopci a nehráli. Bez dotykova hra se stala nakonec dosti dotykovou. Pokřik a šlo se dom.

HELP 98 - 12.-14.ZÁŘÍ 2003

KECKA

Jako pořadatel třetího ročníku jsem tentokrát byla voják. A tak jsem i mohla zhodnotit, která funkce - voják, velvyslanec, raněný je lepší. Jste zvědaví? Mně se nejvíc líbil voják. Byla to asi nejzáživnější funkce. Když se vracím domů a trckám se vlakem už vím že slunečno nebude. Je pod mrakem a v Hranicích začíná pršet. V autobuse potkávám pár lidí ze Vsetína a naše lidi. Jdu do kulturáku a tam už všechno v plném chodu. Za pár hodin se balíme a jdeme k Radkovi. V dřevěné šopě si necháváme věci a jdeme na čaj. Prohlédáme si fotky a smějeme se, tak nahlas, že vzbudíme pár světlušek a vlčet kteří spí u Radka všude možně. Hned po vydání viz se u vraku míhají lidi a auta. V jednu chvíli jsme už měli strach, že najdou vrak. Celou noc chodíme po louce lese a jsme mokří a promrzlí. Něko-

likrát se musíme schovávat, aby si nás nevšimli, jinak by jim došlo, že jsou blízko u vraku. Ráno asi tak kolem třetí a čtvrté ranní jsme se na chvíli uchýlili do šopy a jsme jak pěny, protože kolem nás je provoz jak na Václaváku. V jednu chvíli málem vešli i do šopy, kde jsme seděli, ale štěstí se na nás usmálo a nenašli nás. Ráno se chystá přesun raněných. Já s Šikulou stojíme na kopci a hlídáme vrak. Z mlhy se postupně vynořují ranění s báglikama na zádech. Šišky které byly naší municí nám přetékal z kapes. Dlouho potom se nic nedělo jen jsme viděli procházet Amíky - bez nich by jsme vrak chvíli asi neubránili. Byla s nimi i zábava. Některé bitky byly docela akční a některé zas dosti hádavé. Později donesli várnici teplého čaje. To hodně koplo protože nám byla strašná zima. Pak to šlo ráz na ráz: braly se bety a ranění. Hra končila kolem čtvrté. Pak bylo vyhlášení, country bál a byl konec. Tento HELP byl zajímavý a určitě se vyvedl.

Nazdar čau Šestko.

Chci vám hodně poděkovat za krásný zážitek z akce HELP 98, které jsem se účastnil s chlapci z našeho červenokosteleckého střediska. Moc jsme si hru užili, bojovali, utíkali, zachraňovali životy i seděli v lágru. Přestože jsme chodili pěšky (bez auta či kola), podařilo se nám vrak letadla najít (snaď správným "rozparcelováním" herní plochy, snad náhodou), ošetřit a odnést pár zraněných (poslední v 15:58 po vyčerpávajícím běhu do bludného kopce s Beruškou na zádech) a dosáhnout na krásné čtvrté místo. Tímto chci také pozdravit naši Berušku Jitku asi z Jablůnky (cca 24 kg), která nám byla skvělou společnicí při jejím přenosu na stanoviště Bludný.

Ještě jednou vám moc děkuji a přeji mnoho sil a nápadů do dalších akcí.

Jakub - Vasil

(30.9.2003 - vzkazovník na oddílových www)

JANINA

Jednoho nepříliš slunného a teplého dne se po Jablůnce potulovala malá, šedá, mřovatá kočička se zrzavým flekem na hlavě. Bylo jí zima, smutno a hlavně měla hlad. Když už jí bylo úplně nejsmutnějc, uviděla skupinku lidí. Byla to skupina „M“ z Uherského Hradiště, která hledala vrak letadla trochu na opačné straně. A tak se k nim přidala. Došla s nima až na velvyslanectví na Mikulůvce. Tam chvilku chodila okolo. Její skupinka se usadila k odpočinku a svačině. Ale co ona? Taky měla hlad a strašně, strašně moc chtěla, aby ji někdo pohladil. Nakonec se osmělila a nechala se chytit. Chtivě otírala hlavu o ruce, batohy, boty... Jen aby nám dokázala, jak je ráda. Do sytosti se najedla. Dostala paštiku Májku, rybičky, sušenky, no prostě od všeho trochu. Pak putovala z ruky do ruky. Každý si ji pohladil. Spokojeně vrněla blahem. Ve chvíli největší blaženosti se objevil Xanda a nabídl se, že ji odveze zpátky domů do Jablůnky. Naložil ji do auta a byla pryč. Neměla se až tak špatně. Byla na výletě + oběd a taxi domů zdarma. Kdo ví co dělá teď.

JANINA

Help, Help, Help, už minimálně týden se u nás o ničem jiném nemluvalo. Trička, bety, označení vládního vojska, ranění, vojsko, velvyslanectví a pořád dokola. Všechno ostatní se odsune na dobu „po Helpu“. V pátek ráno jsme se se Zubem 150x dohadovali, jestli opravdu máme všechno. Při stavění hangáru a chystání kulturáku čas rychle ubíhal. Před 11 večer nás Dazul rozvezl na velvyslanectví. (Sice jsme jeli půl cesty s pootevřeným autem, ale dojeli jsme ve zdraví). Sněhula a já jsme měli svoje sídlo na Mikulůvce. Hned po vystoupení z auta jsem zjistila problém číslo 1: Pozbyla jsem někde čelovku. No nic, všechno se dá vyřešit. Každá dvojice na velvyslanectví (Troják, rozcestí Ratiboř, Mikulůvka) měla s sebou stan a tak jsme ho chtěly postavit. Hned tu byl problém číslo 2: Zapichat kolíky od stanu na parkovišti není jenom tak. Stan jsme teda

postavily jenom tak nalehko, nám to ale stačí. Když se přiblížila půlnoc, rozhodly jsme se, že se kvůli naší postrádané čelovce přesuneme pod lampu poličního osvětlení. Všechno vypadalo nadějně. Miris, Fanta a

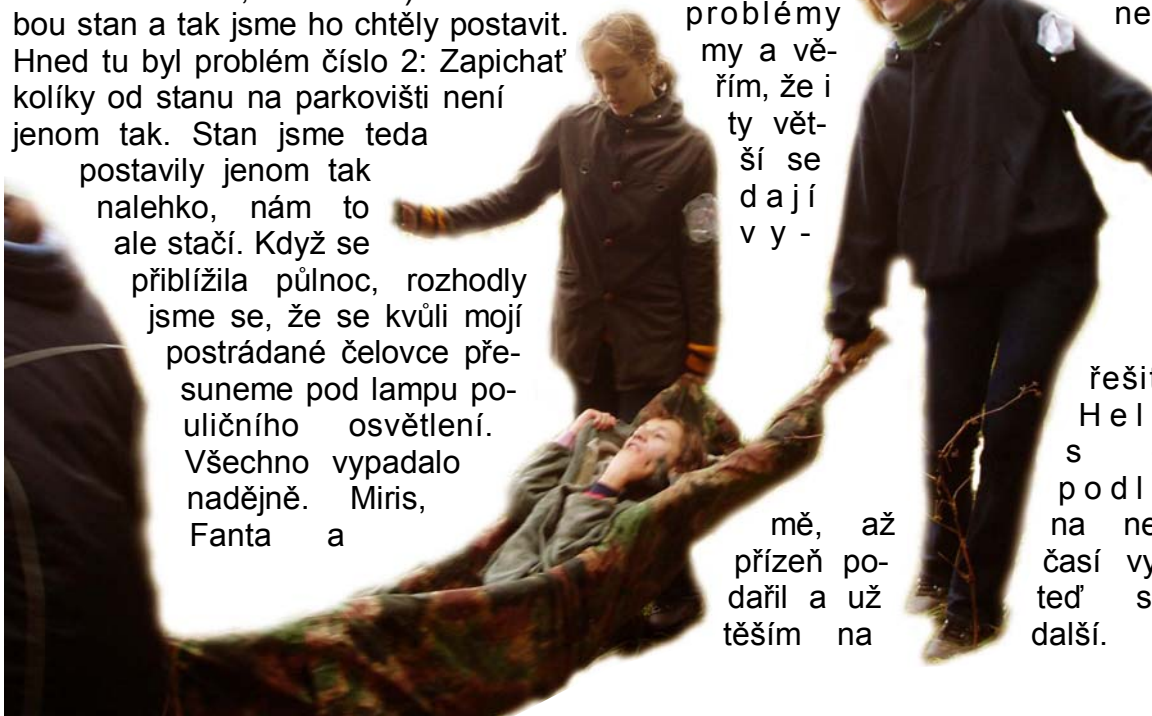
Spídy, kteří tam s námi chvíli pobýli zorganizovali skupinky, aby chodily tak, jak je budeme číst. Hra začala. Skupinky se řadily, nehádaly se, nestrkaly, byly přímo vzorné. Naši chlapci odešli, zároveň s nimi však odešlo i světlo. Lampa párkrát blikla a nakonec zhasla úplně. Tedy problém číslo 3: Co všechno způsobí jedna čelovka. Všichni zúčastnění však byli velmi ochotní a tak mi střídavě svítili. U našeho stanu si nechaly batohy dvě skupiny. Když všichni odešli, ještě jsme si povídaly. Překvapilo mě, že ve 2 hodiny v noci je takové světlo a teplo. Nasoukala jsem se do spacáku, ale spánek nic. Vyřídila jsem telefonáty a SMS na ostatní velvyslanectví a podobně. Sněhula už dávno spala. Byly tři hodiny. Říkala jsem si, že třeba usnu taky. Ušla jsem, ale už za půl hodiny mě vzbudili, pak už jsem neusla. Myslela jsem na všechny ty lidi tady. Noc i den uběhla rychle. Pořád tu někdo byl. (A to mě všichni

strašili, že to bude hrozná nuda). Doufám, že nikdo neměl větší problémy než

my a věřím, že i ty větší se dají vy-

mě, až přízeň podařil a už těším na

řešit. Help se podle na nečasí vyteď se další.

ODDÍLOVKA 19. ZÁŘÍ 2003

KECKA

Belhám sa do kopce na oddílové místo. Z dálky už slyším, že sa dnes zpívá nová písnička. Hned na to jsme se začali učit nový uzel: dvojitou dračí smyčku. Někomu to šlo někomu zas ne. Radek vytahuje mapy, pro každou družinu jednu mapu. Z každé družiny se vyšle jeden člen a ten jde k Radkovi, který jim ukáže jednu topografickou značku, kterou musí najít na mapě. Někdo našel všechny značky, někdo zas ani jednu. Když se sbalily mapy, hrály se ruky nohy. Byly tři skupiny. Některé Radkovy úlohy byly dosti zajímavé. Hlasitý oddílový pokřik a jde se domů a na radu.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA 20.9.2003

FIALKA

Sešly sme sa v 8:30. Byly sme sice enom tři. Chtěly sme jít nad Valůšky, ale kdo si tam cosi páčil tak sme tam nešly. Po domluvě sme šly na Paseky. V lese sme sbíraly bukvice a hrály strefovačku. Po svačince, která je pro naše baby nezbytná stavily domky z lesních plodin. Pak sme šly přes kopečky kolem Radka na Snoz. Tam sme dělaly binec. Pak nás Dazul u nich vyfotil. Tož bylo to fajn.

VÝPRAVA SVĚTLUŠEK A VLČAT

DELFIŇEK

V neděli 21.9 jsme jeli na výpravu na Bystřičku. Šli jsme se podívat na přehradu, bavili jsme se o městu Kladnu. A před náma na mostě bylo napsáno Kladno a mysleli jsme si, že jsme v Kladně. Pak jsme šli slaňovat na skály. Šli jsme hrát ještě hru a Káča těpla Cipíška a Cipíšek spadl do kravinců. A šli jsme na autobus.

4. BERUŠČÍ DRUŽINOVKA

SNĚHULA

Dneska byl ráno poprvé mrazík. To se ovšem podepsalo na celém dni. I když sluníčko svítilo venku byla zima. Také listy na stromech už dostávají svoji klasickou podzimní barvu. Lesy vypadají barevně, střídá se žlutá, tmavě hnědá, bor-dó a spousta jiných barev. Člověk by ani nevěřil, že příroda dokáže takto kouzlit.

Pomalu jsem se už dostávala ke klubovně, když jsem si všimla, že zřícenina kasáren, co stála vedle klubovny už úplně spadla. Z toho místa se stala odporná skládka a vůbec se mi nelíbí, že v její blízkosti máme klubovnu. Ale co už! Na dnešní družinovou přišel opět jeden nováček. Teď už je nás celkem sedm. Po-

malu, ale jistě se rozrůstáme (doufám, že to nezakřiknu), moc mě to těší. Člověk alespoň vidí, že to jeho úsilí k něčemu je. Teď, ale zpátky k družinovce. Jako obvykle jsme ve čtyři zahájili našim pokřikem. Holky si šly dělat náramky z korálků a já s Vojtou (nováček) jsme dělali držáček na tužky. Po chvilce jsme toho nechali a šli ven hrát hry. Hrát HUTU-TUTU se nám moc nedařilo a tak jsme si zahráli trojnožku a kamínky. Celí udýchaní a vysmátí jsme se vrátili do klubovny. Každý si vzal papír a začali jsme skládat origa-

mi. Byl to takový kornoutek jehož dnem byla provlečená šňůrka s korálkem. Pak už bylo jen nás, abychom hodem dopravili korálek do kornoutku. Zní to hodně složitě, ale šlo nám to bez problémů. Přes okno na nás svítilo sluníčko a svými paprsky nás lákalo ven, proto jsme zbytek družinovou strávili venku. Zopakovali jsme si ambulák a naučili se dračák. Když už jsme měli vytáhlé uzlovačky zahráli jsme si ještě na čertíky. Po té už nám nezbylo moc času a my jsme museli jít uklízet. V šest hodin jsme zakončili a rozešli se domů.

5. SETKÁNÍ S RODIČI NA BAŘINCE 27.-28.9.03

(Dokončení ze strany 9)

baran, druhý prase a teď už třetí rok živáňská. Ta se zatím osvědčila nejlíp, i když je nejnáročnější na přípravu.

Samozřejmě nevynecháváme ani tradiční procházku k dubovému buku a staré Bařince. Zub si donesl i biče, takže nám předvádí své umělecké a vrcholné (zatím) číslo – přesekávání stébla. Všichni obdivujeme nejen Zubovy přesné zásahy, ale i Janinu s Kikinu, za odvahu stát klidně s tím stéblem v ruce. Když však Janina dává stéblo do úst a Zub se ho chystá bičem zkrátit, raději se odvracím. V tu chvíli vzpo-

mínám, kde je lékárnička a jak se dává první pomoc po šlehanci. Naštěstí to dobře dopadlo. Toto číslo bylo natolik inspirující, že si šli někteří zkusit alespoň „prásknout“. (myšleno samozřejmě bičem). Neopoměli jsme ani zapět písně našeho mládí.

Letošní víkend byl hodně pohodový. Nebylo nás tam moc, což bylo škoda, zato se sešla „stará“ parta. Snad asi nejvíc mě potěšilo, když kdosi prohlásil „My jsme celý týden makali, jenom abychom tu mohli jet. My si tu vždycky tak bezva odpočinem.“ Díky moc za tato slova a příští rok – doufám – na viděnou.

ŠESTKA, koedukovaný oddíl STŘEDISKA JUNÁKA VSETÍN VÁS ZVE NA AKCI

2. CROSS COUNTRY (KARLOVICE-KATEŘINICE)

18.ŘÍJNA 2003 V 9:00 U TABULÍ VE VELKÝCH KARLOVICÍCH
NA JÍZDU SMÍŠENÝCH DVOJIC NA HORSKÝCH KOLECH - 70KM.
MIN.VĚK 15 LET, PŘIHLÁŠKY(I TELEFONICKY) DO 10.10.2003.
INFORMACE: RADEK POŘÍZKA 606 541 599, SESTKA@SKAUTI.CZ

Co se bude dít ?

3.října Oddílovka

3.-5.10. Rádcovák (Romík)

4.-5.10. Akce KAM (Kikina a Miris)

10.října Oddílový pátek - lasování

11.října Brigáda na Bařince

17.října Oddílovka (záloha na Cimburk!)

18.října Cross Country (pro starší 15.let)

24.-27.října Velká podzimní výprava na hrad Cimburk

31.října Oddílovka

Tento měsíc má na starosti kompletní program DAZUL— takže se všemi dotazy ohledně zde vyhlášeného plánu akcí se obraťte na něj (mobil 737 249 211).

VELKÁ PODZIMNÍ VÝPRAVA NA CIMBURK Odjezd 24.10.2003 od školy z Kateřinice autobusem 14:48, z Ratiboře od kina v 14:59 na Lukov, Holešov, Kroměříž až do Koryčan (18:50). S sebou: (100,-Kč záloha +) 230,-Kč na cestu, jídlo (společné jídlo od soboty rána) a poplatek za ubytování. Pevné boty, teplé oblečení, pláštěnka, spacák, karimatka ... Návrat v pondělí 27. října do 19:07 do Kateřinice autobusem. Cimburk je na turistické mapě KČT číslo 89-90.

Zálohu 100,- vybírá Irča a Dazul do pátku 17.října!!!

BRIGÁDA NA BAŘINCE Kdy: 11.října 2003. Odjezd: z Kateřinice autobusem 6:50, z Ratiboře 7:00. S sebou: 50,- Kč na cestu, jídlo a pití na celý den, pevné boty, teplé oblečení, pláštěnka, pracovní rukavice, sekyrka(malá, kdo má) Návrat: do 19:00.

BRIGÁDA NA DYNČÁKU Kdy: 8.listopadu 2003. Sraz: 7:00 Ratiboř Kino (Kateřinice-autobus 6:50). S sebou: 50Kč (starší asi o 10Kč víc) na dopravu – DROBNÉ, jídlo a pití na celý den, pevné boty, teplé oblečení, pláštěnka, pracovní rukavice, sekyrka(malá, kdo má) Návrat: do 19:00 - když bude škaredě, dřív.

ARCHIV ŠESTÁKU MŮŽEŠ NAJÍT NA ODDÍLOVÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://SESTKA.SKAUTI.CZ](http://sestka.skauti.cz)

tento výtisk je určen pro:

podpis rodičů: